

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS,
DRETS HUMANS I ESPORTS
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DL PM 1094-2011

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 78

**Presidència
del Sr. Miquel Ensenyat i Riutort**

Sessió celebrada dia 17 de març de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 1044/22, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca (article 46.4), pel procediment d'urgència, d'un representant del Consell de la Joventut de les Illes Balears per informar sobre la posició del consell en relació amb el Projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears, i acordada a la sessió de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del dia 10 de març del 2022. [1224](#)

EL SR. PRESIDENT:

Molt bones tardes, senyors diputats i diputades. Començam la sessió d'avui i correspon demanar, en primer lloc, si es produeixen substitucions.

LA SRA. TRIAY I FEDELICH:

Sí, president, Irene Triay substitueix Irantzu Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Ares Fernández substitueix Beatriu Gamundí.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha més substitucions.

Compareixença RGE núm. 1044/22, sol·licitada pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca (article 46.4), pel procediment d'urgència, d'un representant del Consell de la Joventut de les Illes Balears per informar sobre la posició del consell en relació amb el Projecte de llei de polítiques de joventut de les Illes Balears, i acordada a la sessió de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports del dia 10 de març del 2022.

Passam al debat del primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença d'un representant del Consell de la Joventut de les Illes Balears per informar sobre la posició del consell en relació amb el Projecte de política de joventut de les Illes Balears, acordada a la sessió de la Comissió d'Assumptes Socials, Drets Humans i Esports, de dia 10 de març, atès l'escrit RGE núm. 1044/22, presentat pels Grups Parlamentaris Unidas Podemos, Socialista i MÉS per Mallorca.

Assisteix per part del Consell de la Joventut el seu vicepresident segon, el Sr. Pau Roig Mas, que ve acompanyat de la Sra. Marta Serrano i del Sr. Aurian Botella. Per tant, a tots ells vull donar-los la benvinguda, la càlida benvinguda, una vegada més, en aquesta casa.

I, sense més dilació, donam la paraula ja al Sr. Pau Roig i Mas, en voler.

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON DEL CONSELL DE LA JOVENTUT DE LES ILLES BALEARS (Pau Roig i Mas):

Moltes gràcies, president. I, bé, per explicar aquest posicionament m'agradaria fer una mica de relat o d'història de com hem arribat fins aquí, sobretot com a Consell de la Joventut. Aquest posicionament es treballa en aquesta llei, neix de molt abans, neix d'una comissió gestora, constituïda el 2017, que va marcar el reglament de funcionament intern del Consell de la Joventut i d'una comissió permanent que va durar el 2017-2018, encapçalada per Àngela Palou, que ja va començar a treballar aquesta llei.

Els primers esborranys, sobretot en el capítol del Consell de la Joventut, vénen d'allà. I, bé, vull agrair la tasca a tota aquella

comissió permanent, a Maria Dolç i Andrea Cañal, que també varen fer una molt bona feina.

Quan vàrem començar la comissió permanent actual, encapçala per Maria del Mar Roig, Pere i jo, ja vàrem tenir aquesta fita i aquesta llei com a un dels nostres grans objectius i, sent així, es varen aprovar diverses resolucions en ple i es va començar a treballar amb el redactat d'un projecte de llei de la mà de la conselleria.

S'ha de dir, i volem agrair a la conselleria, que el capítol del Consell de la Joventut, tal i com es va trametre amb un primer esborrany, era i és, en gran part, redacció del Consell de la Joventut, proposta del Consell de la Joventut, sempre, com no pot ser d'una altra manera, adaptat pels serveis jurídics.

De la mateixa manera vull agrair tant a Noves Generacions com a Joventuts Socialistes, que varen participar de la comissió de treball que va constituir el Consell de la Joventut, per enriquir el text un cop el vàrem tenir complet, i vàrem treballar en una cosa que és molt estesa, que en diríem cultura de consells, és a dir que dues entitats que *a priori* tenen poc a veure es posen d'acord i treuen un text consensuat i unes esmenes consensuades, perquè, i de fet això és una frase de la presidenta de Noves Generacions, els problemes de la joventut són els mateixos, diferim en les solucions; però, precisament, el que hem de fer és treballar per trobar solucions.

A més, aprofit avui que compareixem per dir que també és un dia important, avui s'ha presentat per part del Consell de la Joventut d'Espanya el projecte d'*Alianza por la Juventud*, i és que hem d'anar una passa més enllà en totes aquestes polítiques i hem de treballar d'una manera comú i consensuada.

I res, ara sí que, baixant i entrant en matèria a la llei, s'ha de dir que arribam fins aquí, que hem fet tot aquest procés amb una llei ja molt mastegada per del CJIB, per part de les entitats membres i que ja ens queda poc a esmenar o poc a tenir en compte. Sí que és veritat que no ens rendirem, demanam que l'edat a partir de la qual es considera que una persona jove baixi, com a mínim, als 14; recordam, també, que l'Associació de Professionals de Joventut reclama aquesta baixada als 12, vull dir, els professionals i les persones que treballen dia a dia tenen aquesta reclamació.

Però no només això, trobam exemples de lleis aprovades fa poc, com la llei valenciana de joventut, aprovada el 2019, que ja incideix en què ets jove a partir dels 12 anys. Vull dir, no podem plantejar una llei que s'aprovarà el 2022 amb un postulat que queda tan antic, entenem el raonament que és una llei emancipadora, però d'aquí no ens mouran.

Val a dir també que per a nosaltres la joventut acaba als 30 anys, m'explic: augmentar l'edat de la joventut fins als 35 anys, i més amb un postulat que s'hauria d'abaixar, seria fer que pràcticament ets jove durant un quart de segle, 23 anys de joventut, enviam un missatge molt perillós, enviam un missatge que la precarietat juvenil, que el fet de no poder-te emancipar de casa teva, que és un dels principals arguments, durarà durant un quart de segle. Crec que no és el missatge, no és el camí cap al que hem de tendir, sinó que el que hem de fer és aconseguir garantir que, a partir dels 30 anys, puguis estar no només

emancipat o emancipada, sinó tenir un projecte vital sòlid i ferm.

Com he dit, els problemes dels i les joves són els mateixos, i aquesta llei per a nosaltres sí que dona resposta a gran part d'aquestes necessitats. Entram, no només que un 15% de l'habitatge públic s'haurà de destinar a les persones joves, sinó que també té un capítol molt important sobre l'associacionisme, un capítol que desenvolupa gran part del que ha de ser la participació juvenil a partir d'ara i que s'adapta molt a la realitat, que cada vegada tenim menys associacions, però tenim més plataformes a tenim més grups socials de joves apoderats i que fan feina.

Res, no volia estendre'm més, perquè al final crec que l'important és que les diferents forces polítiques ens manifesteu els vostres interessos o les qüestions que més us criden l'atenció i, a partir d'ara, quedam a la vostra disposició, escoltarem totes les preguntes o tots els interessos, i intentarem donar resposta el millor possible.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Torn ara d'intervenció per part dels grups parlamentaris, imagino que s'estima més contestar de manera global, no és així?

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON DEL CONSELL DE LA JOVENTUT DE LES ILLES BALEARS (Pau Roig i Mas):

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Mayor, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President, molt bona tarda a tothom. Benvingut vicepresident, en funcions, per molt poquet, no?, benvingut i benvinguts els acompanyants del Consell de la Joventut.

Ho acabes d'explicar molt bé, aquesta llei, a més, es va veure també a la Comissió de Consells Insulars, on també vam tenir el debat sobre la llei de joventut; és una llei molt treballada i molt consensuada amb tots els sectors, amb totes les entitats, amb tots els col·lectius. I, bé, és una llei que nosaltres entenem que és pionera i rellevant en aquest sentit.

En el cas que afecta directament el Consell de la Joventut, per fi -per fi-, d'alguna manera, es posa ja un enllaç directe, interlocutor directe del jovent cap al Govern, amb representació, en aquest cas, de participació i associacionisme. Bé, vostè mateix ho acaba de dir, hi ha un capítol específic de participació i associacionisme, i en aquest punt em detinc perquè, bé, hi ha partits en aquesta cambra parlamentària que volen llevar i volen suprimir en aquest cas el Consell de Joventut, i m'agradaria que vostès, en aquest cas, expliquessin a veure que els sembla privar la participació juvenil dintre de les administracions. I aquesta llei, un poc, el que pretén és

precisament fermar i garantir aquesta participació i aquest associacionisme juvenil.

Vostè ha dit també que realment hi ha molt poques esmenes, el tema de l'edat, que vosaltres demaneu 14 anys. Hem tingut molts debats, perquè prèviament hem treballat aquesta llei plegats i hem tingut prou debat, bé, em reafirm en el que ja hem dit anteriorment, nosaltres ho hem mirat a diferents legislacions, també a nivell europeu i tot i, al final, no hem acabat tampoc fent nostra aquesta esmena que des de vosaltres, des del Consell de la Joventut, sí que li feu, perquè tenim una Llei d'infància i adolescència de les Illes Balears, i ara tenim aquesta llei de joventut que, precisament, va cap a l'emancipació de les persones joves, i entenem que als 16 anys, cada jove, que hauria de seguir evolucionant a nivell de formació i seguir estudiant, però, tot i així, a partir dels 16 anys sí que ja té edat per poder treballar, per tant, ja té edat per poder tenir emancipació, i entenem que en rebaixar-la es priva en aquest cas els joves de ser adolescents, es podria dir així. Llavors aquesta sí que és veritat que l'esmena no l'hem feta nostra.

Li coment que sí que vam fer una esmena, el PSIB-PSOE i nosaltres, com a Unides Podem, per fermar d'alguna manera l'entitat jurídica als consells insulars, en què sí que a la llei no queda o queda una mica enlaire; sí que és ver que sí que reconeix com a entitat jurídica pròpia el Consell de Joventut autònom, però no els insulars, sí que quedaven un poquet oberts. M'agradaria saber quina és la vostra posició en aquest aspecte.

I de moment, res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Fernández, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Bé, bones tardes a tots i totes, benvinguts el Consell de la Joventut de les Illes Balears per acompanyar-nos avui, una vegada més, en aquesta cambra parlamentària.

El Grup de Podem i el Grup Parlamentari Socialista pensàvem que era essencial poder escoltar-los avui, a un moment, sobretot abans que comenci la tramitació parlamentària de la llei en ponència i en comissió i que entrem, per tant, en més detall, per conèixer el vostre posicionament respecte d'una llei que, entre d'altres qüestions, doncs afecta directament, primer, perquè sou els màxims representants de la joventut associada i no associada de les Illes Balears enfront de l'administració pública i, per tant, es tracta de polítiques de manera transversal que afecten tota una generació i perquè també regula l'òrgan que precisament veniu aquí a representar. I, a més, crec que s'avança en una qüestió que ja m'hi detendré una mica més endavant, tan essencial com és la personalitat jurídica de l'òrgan.

Pensam que és una llei indispensable, i més una llei, com la meua companya ho deia, consensuada amb el sector, molt treballada des de fa molt de temps i, a més, que entra en un moment clau, en un moment clau perquè sempre hem insistit que hem de fer incidència sobretot en poder parlar sobre la diagnosi de la situació que viuen els i les joves d'aquesta terra, però sobretot ser capaços de donar respostes a una generació que, si ho pensam, els darrers anys és una generació que pateix les conseqüències d'una crisi econòmica de la darrera dècada, que ha viscut una pandèmia i les seves conseqüències econòmiques i socials, i que, a sobre, ara doncs -esperem que no- però podem viure les conseqüències directes i clares d'una guerra terrible a Europa.

La major part dels grups parlamentaris hem entès que era important, per tant, tenir un marc normatiu actualitzat de la llei de joventut, tots menys un grup parlamentari, i nosaltres hem de dir que estam contents, per començar, amb el títol de la llei, que amb el Consell de la Joventut hem tengut oportunitat de poder parlar-ne en algunes ocasions, es va actualitzar la qüestió, ara es diu *Llei de polítiques de joventut*, és una qüestió simbòlica, però important, perquè el primer és entendre una qüestió bàsica i és que l'important és tractar la joventut com un subjecte actiu, un subjecte actiu, sense paternalismes, això sí, és clar, si volem sobretot entendre que la joventut ha de ser un subjecte actiu i que hem de generar ciutadania activa, si no entenem això, llavors entrariem a altres qüestions, perquè nosaltres, evidentment, no ho defensam.

Trobam, a més a més, que 16 anys després necessitava una actualització aquest marc normatiu, una adaptació a la realitat que viuen els joves d'avui en dia, en un món que és molt canviant, perquè, a més a més, a la nostra generació aquest ritme frenètic ha pogut provocar que no poguessin continuar i que no poguéssim seguir amb aquest ritme i, per tant, és responsabilitat precisament dels responsables públics introduir les mesures per no deixar ningú enrere en aquest món, com dic, tan canviant i tan ple d'incerteses. I, a més, 16 anys després, però més quan ja des de la passada legislatura es varen finalitzar les transferències de les competències de joventut als consells insulars, que només quedava el Consell Insular de Mallorca.

En tercer lloc, també, perquè separa aquesta llei el lleure i el temps d'oci de la llei integral de polítiques de joventut en matèria més transversal, qüestió que trobam que és molt encertada. No sé si vostès, aquesta és la primera pregunta que els volia fer, quina valoració fan respecte d'això, si troben que ha estat encertat o no. Nosaltres creiem que sí perquè pensam que podem filar més prim i dedicar més temps a una qüestió que és més transversal i, a més entre moltes altres qüestions crec que destacaríem dues coses més: primer, que l'objectiu principal de la llei és precisament aconseguir l'emancipació real i digna del jovent de les nostres illes i dibuixar un marc d'actuació i unes línies d'actuació marc i comunes que el Govern de les Illes Balears ha d'aplicar en sentit ampli, parlam de formació, d'ocupació, d'habitatge, ja vostès ho han explicat en moltes ocasions, amb l'objectiu que està clar que s'ha de generar -com deïem- una vida digna i plena per als joves en una qüestió molt clara, que viure no és sobreviure, viure és viure de forma plena i és el que hem dit moltes vegades també en aquesta cambra parlamentària, que jo crec que hi podem estar

d'acord tots i totes, la qüestió de no viure per treballar, sinó de treballar per poder viure, i això doncs també implica moltes qüestions.

I, per últim també, donar la personalitat jurídica pròpia al Consell de la Joventut que necessitava, una qüestió essencial que, a més, era una reivindicació històrica del Consell de la Joventut de les Illes Balears per tenir un millor funcionament, per poder tenir una representació com toca al Consell de la Joventut d'Espanya, que amb la figura jurídica que tenia i que té fins ara, idò, no ho podia fer, amb la qual cosa era una qüestió que, evidentment, havíem de poder solucionar, a més de l'impuls als consells insulars i als consells locals de la joventut.

Per tant, nosaltres fem una valoració molt positiva d'aquesta llei, ja ho ha exposat la meua companya i sí que m'agradaria fer-li tres qüestions, tres preguntes una mica més concretes. En primer lloc, i una qüestió una mica més genèrica, això sí, m'agradaria, tenint en compte la situació del teixit associatiu de les Illes Balears, que és històricament complicat i que crec que neix d'aquesta feblesa, diguéssim, de moltes causes, podríem parlar de la insularitat, del fet que molts de joves d'aquestes illes se'n van a estudiar fora o a fer feina fora, i la mateixa insularitat que -com dic- crec que ho dificulta molt, m'agradaria saber que, si vostès troben, quines són les dificultats que tenen ara mateix les associacions, el teixit associatiu juvenil, com podríem donar-los solució i, sobretot, si en aquesta llei troben que hi ha mecanismes per donar solució crec que a una situació històrica, estructural que ha passat sempre, però que de veres crec que, per ventura, aquesta llei hauria de ser un punt de partida i hauria de ser una oportunitat per tal de canviar aquesta situació.

En segon lloc, ha parlat vostè de l'edat, és un debat molt intens, però sí que m'agradaria si poguéssim especificar una mica més les motivacions sobre les quals vostès, com a Consell de la Joventut de les Illes Balears, pensau que l'edat s'hauria de rebaixar als 14 anys, si no m'he equivocat. I altres grups parlamentaris, si no m'equivoc, Ciudadanos que ha presentat una esmena o que plantejava una qüestió intermèdia, com els 15 anys, si també supòs que el meu company Juanma Gómez ho podrà dir, però si fan una valoració respecte d'això.

I en últim lloc, si la personalitat jurídica amb què es dota el Consell de la Joventut com a corporació pública de base privada, si pensen que és la millor forma jurídica per al Consell de la Joventut, i si també aquesta forma jurídica seria aplicable, segons vostès, per als consells de joventut insulars o locals.

I per ara, res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Fuster, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. Primer de tot, agrair la seva presència, Sr. Roig i als dos membres que l'acompanyen.

Una compareixença que es fa a petició de tres grups polítics, d'Unidas Podemos, MÉS i PSOE, que ho varen fer la setmana passada, de forma urgent, i que va tenir el vot favorable del Partit Popular.

Com vostès saben, el Govern va entrar a finals de l'any passat el projecte de llei de joventut, un projecte que ha passat ja per un parell de tràmits: primer, en el mes de febrer, a principis de febrer es va reunir la Comissió de Consells dins aquest parlament, ja que aquesta llei, com tots sabem, és una llei que afecta els consells insulars, perquè la competència de joventut està transferida als consells insulars. Els diferents representants dels consells insulars, tant de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, tant els que són a l'oposició com al Govern, vàrem poder expressar la seva visió, així també els grups parlamentaris que estaven representats, sobre aquest projecte de llei.

Com vostè sap, Sr. Roig, perquè hi era, el Grup Parlamentari Popular considera positiu aquest projecte de llei, doncs actualment tenim una llei en vigor, la Llei de l'any 2006, que és una realitat, per diverses circumstàncies, que els problemes dels joves de l'any 2006 i els problemes dels joves de l'any 2022 idò són totalment diferents, especialment després d'haver viscut una pandèmia. Ho vaig dir en aquella compareixença i ho vull tornar repetir, la vida canvia d'una forma molt ràpida per a tots, especialment en les circumstàncies que vivim ara i d'una forma vertiginosa per als joves.

Per tant, celebrem que aquesta llei, aquest projecte de llei es tramiti en aquest parlament pel que els he comentat.

Un altre tràmit que s'ha produït és la presentació d'esmenes per part dels diferents partits polítics, de tots els partits polítics que estiguin representats, i el Partit Popular, Sr. Roig, a través de la seva organització juvenil Noves Generacions, l'organització juvenil més nombrosa que hi ha a les Illes Balears, ha presentat una bateria d'esmenes, i aviat, si no vaig malament crec que és dimarts que ve, hem de debatre una esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Parlamentari VOX, ho farem, evidentment, en el Ple del Parlament, i després començarem la feina en ponència sobre aquest projecte de llei.

Dit això, Sr. Roig, crec que és positiva avui la seva presència dins aquesta comissió per explicar-nos la seva visió, la visió que té el Consell de la Joventut, perquè, sense cap dubte, aquest projecte de llei afecta o té una repercussió directa sobre el Consell de la Joventut i sobre els joves d'aquesta comunitat autònoma, sobre totes les persones que es troben dins el món associatiu, per exemple Noves Generacions és una part d'aquest món associatiu, però també afecta la gran majoria de joves d'aquesta comunitat autònoma, i no ho podem oblidar, perquè és la immensa majoria dels joves d'aquesta comunitat autònoma que no es troba dins cap organització o que no es troba dins el món associatiu, i això tampoc no ho podem oblidar, i el Partit Popular no ho oblidarà a l'hora de tramitar aquesta llei.

Nosaltres, des del Partit Popular, tenim les coses clares. És a dir, tenim, sota el nostre punt de vista, quines són les necessitats que tenen els joves d'avui en dia i dins aquesta línia, evidentment, farem feina en aquesta ponència parlamentària: en

temes d'emprenedoria, temes d'habitatge, temes de llibertat, temes de món rural i medi ambient, temes d'educació i formació, és el que el Partit Popular plantejarà d'una forma molt incisiva en aquest projecte o en aquest tràmit que es faci.

A partir d'aquí, jo li vull dir que, evidentment, prendrem nota i he pres nota de tot el que vostè dirà de les seves afirmacions, també de les seves demandes i, bé, jo crec que ho farem tots els grups polítics, evidentment, i els tendrem presents quan comencin els debats corresponents.

Dit això, Sr. Roig, m'agradaria formular-li una sèrie de preguntes que es plantegen en aquest projecte de llei, i també d'una forma general. Primer de tot, aquest projecte de llei dona una regulació nova al Consell de la Joventut, els treu de qualque forma del sector públic instrumental, malgrat que la seva forma de finançament serà totalment pública o pràcticament pública cent per cent i s'exclou del control de l'administració; li sembla correcte que això sigui així?

Una segona pregunta que li vull fer és que es diu que el Consell de la Joventut és una organització totalment polititzada. Està vostè d'acord amb aquesta afirmació, li sembla que és una organització polititzada? I li sembla bé, si és així?

Una altra pregunta que li vull fer és que també es diu si des del Consell de la Joventut s'aborden els problemes reals que tenen els joves d'avui en dia, no els joves que es troben dins el món associatiu, sinó els problemes que tenen els joves de les Illes Balears.

Una altra pregunta que li vull fer és una pregunta que no és directament del Consell de la Joventut, però sí saber la seva opinió: des de certs, no de tots, sectors de l'esquerra es diu que aquesta és una llei pionera, a vostè li sembla que aquesta és una llei pionera, Sr. Roig?

Una altra pregunta que li vull fer, i l'ha comentada el representant del Partit Socialista, aquesta llei separa joventut i lleure, li sembla correcte, i especialment per què?

Una altra pregunta que li vull fer, bé, més que una pregunta és un aclariment, he entès que a vostè li sembla bé..., és el tema de l'edat, que vostè ha comentat, de 30 a 35 anys, vostè creu que s'ha d'acabar als 30 anys, no als 35, és el que he entès, no? Si m'ho pot aclarir.

Una altra pregunta que li vull fer és que els joves, com vostè sap, tenen molts de problemes, tendriem una llista de problemes, per a vostè, per al Consell de Joventut em refereix, quins són els dos, tres problemes més importants que tenen els joves avui en dia, si m'ho vol dir?

Ha esmentat el tema d'habitatge vostè i ha esmentat el 15% de reserva que fa la llei. La pregunta que li vull fer és: creu que aquesta mesura soluciona el problema d'habitatge per als joves o és necessari que el Govern apliqui més tipus de política en tema d'habitatge? I si és així, per exemple, quins?

I la darrera pregunta que li vull fer: creu vostè que aquesta llei aborda la insularitat dels joves de les Illes Balears d'una forma efectiva?

Dit això, aquestes són les preguntes que li planteïg, m'agradaria que mes les contestàs, Sr. Roig, jo li dic que possiblement no faré ús ja del meu torn de rèplica, doncs li he plantejat aquestes qüestions per saber la seva opinió, no per iniciar un debat amb vostè, i simplement vull saber la seva opinió.

I com li he dit abans, li agraeisc la seva compareixença un altre pic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fuster. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bona tarda a tothom. Satisfèr, i ja ho vàrem manifestar en el posicionament de la compareixença, evidentment, de vostè, de la institució del Consell de Joventut en aquesta comissió, per l'oportunitat evidentment de la tramitació de la llei i, per tant, en aquesta comissió que tramitarà, mitjançant ponència i mitjançant comissió, doncs és important el seu parer per una sèrie de qüestions.

En la línia que vostès han tengut reunions el Consell de la Joventut amb els diferents grups parlamentaris, abans d'arribar, fins i tot abans d'arribar a aquesta cambra l'avantprojecte de llei, evidentment, nosaltres recollíem certa informació, i crec que ara que tenim ja el document tancat és important que tenguem el report de la valoració que feu del text global. I dic del text global perquè, evidentment, afecta el fet de regular tant la persona jurídica com l'àmbit competencial, no tant el desenvolupament reglamentari, es discutia també això, si la llei havia d'encotillar no la figura jurídica, sinó el funcionament i composició del Consell de la Joventut; nosaltres, en principi, entenem també que no ha de ser la llei que l'encotilli d'aquesta manera, ha de ser l'àmbit de les mateixes entitats i, per tant, de l'assemblea, dins el marc del que estableix la llei. Per tant, hem fet nosaltres, vostès ho veuran, unes esmenes concretes, establir un marc mínim perquè a l'administració s'hi reguli.

Serà el debat d'aquesta comissió el que debatrà envers del tema de les esmenes, jo crec que és legítim, ens pertoca a nosaltres, al legislatiu, fer-ho, però li plantejaré una sèrie de qüestions, i sobretot dos temes cabdals que hi ha a la llei, que la diferencia d'una llei que va ser bona en el seu moment, i ho dic pel coneixement de causa del treball que va fer l'equip de joventut en aquell moment, de la Direcció General de Joventut, els equips també de diferents ajuntaments i el Consell de Joventut -parl de la Llei 10/2006, integral de joventut- i sobretot perquè es basava en un estudi previ, un estudi sociològic previ que s'havia fet els dos anys immediats a la llei.

En aquest cas aquesta llei, entenc jo que no ha necessitat... aquest projecte ha necessitat d'un estudi de camp, un estudi sociològic perquè sí ha tengut els darrers tres anys un anuari de la joventut que recull d'una manera molt tècnica, molt precisa, no tan sols un estudi sociològic, sinó unes recomanacions del

que entenem que han de ser les polítiques de joventut, es facin via llei o es facin via pla estratègic.

Realment no es necessarien lleis si funcionessin evidentment les polítiques públiques i si hi hagués aquest concepte que ha de tenir una llei de l'equitat, la proximitat, la igualtat i la diversitat de tota la ciutadania, en aquest cas d'un col·lectiu que és el col·lectiu jove el qual, per definició, és divers. Però, han tengut una mancança important i és que no hi ha hagut plans estratègics de joventut, per tant, els deman, la primera pregunta, la valoració que fa el Consell de Joventut sobre la necessitat de tenir projectes estratègics, integrals, el que en vulguin dir, és a dir, els responsables de les polítiques públiques joventut tinguin recollida de manera focalitzada, visualitzada, objectius, estratègies i pressuposts vinculats.

Li dic al Consell de Joventut, perquè nosaltres hem estat molt crítics que el Govern no hagi tengut un pla estratègic i s'hagi excusat en què ha d'esperar una llei. La llei anterior ja ho establia, i entenem que no hi ha d'haver interrupció, malgrat la no vigència o actualització d'una llei.

I entenem a més a més, que és una eina de treball del Consell de Joventut fiscalitzar, precisament, el compliment d'aquests plans i voler la no dispersió de les polítiques públiques, les dugui qui les dugui, les dugui un consell insular, les dugui les competències d'àmbit municipalista, o les dugui la comunitat autònoma, que té competències en matèria de joventut; hi ha qui qüestiona que no té competències la comunitat autònoma, per tant, el Govern de les Illes Balears a dur-les a terme, per això hauríem de canviar l'Estatut d'Autonomia. S'han transferit algunes actuacions en matèria de joventut, però no les polítiques públiques en matèria de joventut, sobretot focalitzar l'emancipació i garantir la igualtat d'oportunitats i de drets dels joves, com no ha fet amb infància i joventut i també tenen competències els consells insulars en matèria d'infància i de joventut, o la tenen en altres matèries.

I volia plantejar el tema de l'edat, és cabdal, li deia abans, és evident que l'APROJIB ha fet una valoració, recomana, ho recomana la Comunitat Valenciana i ho ha contemplat una llei allà; nosaltres hem plantejat una esmena de transitorietat del que entén aquesta llei, del que entén el Govern, 16 anys cap a 30 i el que vostès plantegen des dels 14, i que inicialment es plantejaven també contemplar des dels 12. Per tant, aquesta valoració que faci el Consell de Joventut és fonamental, perquè són esmenes que seran damunt la taula d'aquesta comissió d'estudi del projecte de llei.

Per tant, jo el que vull saber és quina valoració li ha traslladat el Govern, quina valoració li han traslladat els tècnics de la Direcció General d'Infància, Joventut i Família, no les que li han fet només l'associació, sinó els que han estat els seus interlocutors, que evidentment són els que han dut la iniciativa d'aquesta llei. Crec que és important.

Qui ha de tancar el Consell de Joventut, i vull fer un manifest sobre aquest tema, és el Consell de Joventut, per tant, les entitats. I els vull assegurar que el meu grup parlamentari no donarà suport mai a una iniciativa governamental per tancar el Consell de Joventut, ni per obrir-lo, evidentment, per obrir-ho té la iniciativa legislativa, però evidentment no ha de crear una

figura que no sigui que neixi de la realitat del teixit associatiu. I és una qüestió que vostès han d'analitzar, quin és la diagnosi, quin és el mapa i quina és la situació que es troba el teixit associatiu juvenil, perquè, malgrat sigui el Consell de Joventut la representació dels joves, evidentment la interlocució presencial de l'assemblea, les decisions les prenen entitats jurídiques, persones jurídiques.

Per tant, crec que és important tenir en compte que el Consell de Joventut serà viu, serà eficaç i serà necessari quan sigui independent, quan sigui autònom, quan sigui representatiu, quan sigui participatiu i sobretot quan representi la veu de les entitats. I nosaltres almanco aquí, de moment ho veiem reflectit en aquest sentit.

L'àmbit de la persona jurídica que haurà de tenir? La debatrem, el debat que tinguem els grups parlamentaris serà el que pertoca, tot i que vostès, entenc, que cerquin un nivell de legitimitat, també és veritat que la trajectòria històrica que han tengut fa que vostès defensen un reforç ferm i que sigui molt difícil desmuntar-ho, també ho entenc, però la realitat que tenen els consells insulars, la realitat que tenen els ajuntaments i la realitat que té la pròpia estructura de la comunitat autònoma, fa que analitzem fil per randa, per no encotillar tampoc algunes institucions en aquesta dinamització de la joventut.

Al nostre grup parlamentari li sembla un encert llevar, no oblidar, però llevar la regulació de l'oci i temps lliure, educació en valors a través de l'oci en temps lliure, participatiu de la joventut, perquè s'havia focalitzat molt a la Llei de joventut. La Llei de joventut ha de ser una llei que doni ordres a les diferents administracions en dues coses: en coordinació, en transversalitat i sobretot, així com es fan amb polítiques de gènere o es fan amb altres polítiques d'infància i d'adolescència, es focalitzi l'obligatorietat d'establir polítiques efectives per als joves i, evidentment, dins el tema de la inquietud principal que és l'emancipació, com a dret. I, per tant, ho veiem reflectit a la llei.

Jo els deman, evidentment, que es banyin avui, vostès són un òrgan independent, evidentment, i per això els donarem suport, però necessitam veure quina ha estat la interlocució que han fet amb l'administració, que és la que ha dut la iniciativa de presentar-nos aquí, a aquesta comissió, un projecte. Per tant, quines dificultats els han posat? Per què no ha acceptat això dels 14 anys la direcció general o l'equip de joventut de la conselleria o l'equip jurídic de la conselleria? És a dir, hi ha un informe d'APROJIB, tècnics de la Conselleria de Joventut són dins aquesta associació, evidentment, i de l'IBJove i, per tant, quin és l'argument que dona el Govern per establir l'edat de 16 anys?

Li diré que nosaltres varem entendre els 15 perquè enteníem que ha de ser una transitorietat, no comença de zero el tema de l'accés a drets que la llei estableix, no la llei de joventut, sinó la llei, per exemple, l'accés al món laboral, la finalitat de l'obligació en tema de formació reglada, etc., per tant, nosaltres cercàvem aquesta transitorietat i aquesta és la filosofia que els traslladam a vostès del per què hem posat els 15 anys, però que evidentment parlàrem dels 14, i tendríem aquesta flexibilitat. Per tant, crec que és important que vostès marquin aquesta

aquest posicionament, i si estariem d'acord amb 14 o 15 no seria una cosa molt encotillada, crec que això és important.

No em vull estendre més amb el tema, vostès coneixen el nostre posicionament, varem llegir el document base que vostès varen presentar i la documentació annexa a aquest tema i, per tant, sabem quines són els seus pilars en aquesta situació.

Les esmenes que ha fet el nostre grup parlamentari, evidentment, demostren que el nostre posicionament a l'esmena a la totalitat que es presentarà al plenari, a l'ordre del dia del plenari del dimarts que ve, serà de rebutjar, de no donar suport a una esmena a la totalitat, i sí, evidentment, defensar que la comunitat autònoma, el Govern de les Illes Balears, té competències més que taxades en les polítiques de joventut.

Per tant, donarem suport a aquesta aquesta llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gómez. Ara pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears té la paraula el Sr. Sergio Rodríguez, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Bueno, supongo que yo vengo a echar un jarro de agua fría a todas estas loas, de todas maneras, sí que le agradezco muchísimo su comparecencia, por supuesto, y, como bien sabrá, somos el único grupo que ha presentado una enmienda a la totalidad de esta ley, y voy a intentar explicar también por qué.

A ver, se ha hablado ahora mismo, bastante, del tema de dónde acotamos la edad de la juventud, parece ser que, si sigue adelante esta ley, pues será a partir de los 14 y hasta los 30, aunque han dicho que les hubiera gustado bajarla a 12, con lo cual nos vamos a encontrar chavales de 14 años opinando sobre temas como la guerra de Ucrania, cuando, por desgracia, y debido al nivel educativo paupérrimo de nuestras islas, la mayoría de ellos no sabrían situar a Ucrania en el mapa; o nos vamos a encontrar a jóvenes opinando sobre la energía verde, sostenible, etc., cuando en su vida han pagado un recibo de la luz.

Y todo esto ¿qué tiene que ver? Pues tiene que ver con que me he leído atentamente toda esta ley, los 104 artículos más las disposiciones adicionales, y no se habla nada de la familia, la familia desaparece de una ley que habla de la juventud; es decir, los jóvenes son una especie de entes que se reproducen, no sé, por esporas o que han sido clonados, porque ¿cómo se puede hablar de juventud y no hablar de familia? De verdad, no lo acabamos de entender, porque, además, se recogen una serie de derechos que se pretende reconocer a chicos que necesitan una autorización de sus padres para ir de excursión con el colegio, y aquí los vamos a poner a decidir políticas de juventud.

Yo, sinceramente, creo que a veces nos apartamos muchísimo de la realidad social. Porque, además, porque,

además, eso sí, la ley está plagada de referencias al catalán, ¡como no!, me gustaría saber cuándo el Consejo de la Juventud defenderá los derechos de los jóvenes, que son mayoritariamente en esta comunidad castellano-parlantes, y que ven sus derechos completamente conculcados, jamás les he oído levantar la voz a este respecto. Y, al final, toda esta ley, porque se recoge como derecho, es el derecho a ser considerados un colectivo. ¡Qué manía de colectivizarlo todo! O sea, hay un Consejo de la Juventud que dice lo que piensan los jóvenes; hay una serie de grupos LGTBI que dicen lo que piensan los LGTBI; hay un grupo de mujeres feministas que dicen lo que piensan las mujeres; y las mujeres, los gays o los jóvenes que se apartan de los dictados o dictámenes de todos estos colectivos, pues, ya no están bien considerados, ya no son buenos gays, buenos jóvenes o buenas mujeres. ¡Este absurdo de quererlo colectivizar todo!

Porque, además, en realidad, luego crean un entramado del Instituto Balear de la Juventud, la Comisión interdepartamental de políticas de juventud, la Conferencia interinsular en materia de juventud, el Consejo de Juventud, que, a su vez, tiene que impulsar consejos insulares locales y supramunicipales, y todo ello, cómo no, en esta ley se reconoce que va a ser sufragado con dinero de la comunidad autónoma, es decir, otro chiringuito. No nos basta el IBDona, sino que ahora también añadimos uno más.

Y ¿qué independència va a tener el Consejo de la Juventud si depende del presupuesto y del erario público, qué independència va a tener? Pues muy poca, porque el que paga manda, y eso es así en los jóvenes, en los maduros y en los viejos, se van a convertir ustedes en un apéndice más de las políticas de turno y el que pague de turno, sea del color que sea, será el que acabará marcando las directrices, porque si las directrices no son por ustedes aceptadas entonces se cierra el grifo y se acabó el Consejo de la Juventud.

Al final realmente, de verdad, a mí me sabe muy mal, yo comparto todas las dudas que ha expresado el Sr. Fuster, en todo lo que le ha preguntado, comparto todas esas dudas; yo espero que si esas dudas no se aclaran lleve al Partido Popular a no votar a favor de esta ley. Y, al final, y porque no me quiero extender más, a mí, de verdad, me gustaría saber, ¿usted a quién representa? ¿Usted de verdad cree que el Consejo de la Juventud en estos momentos habla por los jóvenes, usted realmente cree que representa a la juventud de las Islas Baleares? Y si es así, yo le puedo decir a quien represento y a las decenas de miles de personas que represento, creo que ustedes no.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Rodríguez. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes té la paraula la diputada Sra. Lina Pons, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputades. Sr. Roig, benvingut a aquesta comissió, gràcies per la seva

compareixença, així com als acompanyants que avui es troben entre nosaltres.

Vull dir d'entrada que discreparé d'una de les màximes que vostè ha dit, que aquesta llei té poc a esmenar i que té exactament, ha dit, que tenia poc..., bé, poc a esmenar i poc a afegir, "poc a tenir en compte" és exactament el que he dit. A mi em sap greu, perquè nosaltres encara no hem fet ni la ponència d'aquesta llei de joventut i crec que sí hi ha coses a presentar, sempre amb l'esperit de millorar aquest text. Per tant, crec..., nosaltres n'hem fetes 30, la resta de grups parlamentaris també han fet esmenes i crec que es poden tenir en compte i que es poden millorar i que hi ha almanco un parell de coses a esmenar en aquest projecte de llei de joventut.

Nosaltres, ja d'entrada, volem donar les gràcies a Joves per les Illes, l'associació juvenil de referència d'El Pi que vostès coneixen bé i que han col·laborat activament amb la presentació d'aquesta trentena d'esmenes que nosaltres esperam arribin a bon port, sinó les 30 almanco 29, nosaltres pensam que han de ser moltes les que finalment acabin incorporant-se a aquest text d'aquesta llei que, per suposat, nosaltres no demanem que es torni.

Vaig a la concreció. Nosaltres creiem que sí, que s'ha de fer política per als joves, però també amb els joves, nosaltres sí creiem en la seva participació activa absoluta perquè són els qui pateixen a la seva pròpia carn la situació que viuen. En moltes ocasions els Joves per les Illes ens han dit: és que, és clar, nosaltres - i hi estam absolutament d'acord perquè ho comprovam amb els nostres fills-, no tendran vostès o almanco, de moment, no han tengut l'oportunitat que vàrem tenir nosaltres; és a dir, es varen menjar la crisi del 2008, es mengen la crisi de la pandèmia, es menjaran la crisi del canvi climàtic i es menjaran la crisi d'una guerra la qual esperem que pugui acabar aviat, però que no en tenim massa expectatives.

Per tant, i feta aquesta introducció, hi ha coses concretes que nosaltres sí hi creiem, creiem, per exemple, que l'edat de joventut s'ha d'ampliar als 35 anys. Jo estic d'acord amb vostè que no s'ha de llançar un missatge que són joves fins als 35, però és que la realitat és molt tossuda, la realitat és molt tossuda i joves de 30 i 32 i 35 anys viuen amb son pare i sa mare perquè no es poden independitzar. Per tant, nosaltres confiam, creiem, que els 35 anys és l'edat. Quan les coses canviïn, ja canviaran, tant de bo fos passat-demà!, i jo retiraria aquesta esmena si demà canvia aquesta situació, però, de moment no és així. Per tant, nosaltres sí creiem en aquesta ampliació d'edat fins als 35 anys.

Dit això, i perquè creiem en aquesta ampliació d'edat dels joves fins als 35, malauradament, és vera, a 35 anys els nostres pares -no dic els seus, dic els nostres- ja eren senyors majors, pràcticament, però és que la situació ha canviat molt i es troben absolutament amb bolquers, em sap greu en molts de casos, no per la seva formació, no per la seva intel·ligència, sinó per la realitat que viuen i que els acompanya: sense feina, sense possibilitat de tenir casa, en molts de casos encara és així. Ja ho dic, no em sabrà gens de greu retirar-la si la situació canvia, però crec que això s'ha de reflexionar.

I com que pensam que és fins als 35 anys, també pensam que el parc d'habitatge destinat als joves no ha de ser d'un 15, sinó que ha de ser un 20; és clar, és matemàtica pura, és a dir, nosaltres hem calculat, si és fins als 35 el tant per cent d'habitatge ha de ser d'un 20%.

Per altra banda, m'agradaria també que aquesta llei consideri com a factor de vulnerabilitat entre el jovent la condició d'estudiant, així com la triple insularitat; és vera que la llei parla de doble insularitat, però aquí no patim una doble insularitat, sinó que els ho diguin als d'Eivissa i als de Formentera, pateixen una triple insularitat, que encara és pitjor. Per tant, és una de les esmenes que hem presentat, no tenen les mateixes oportunitats, els estudiants o els joves de Mallorca que les que tenen els de l'illa de Formentera, això és de caixó i vostès, si l'han visitada l'illa ho saben i, sobretot, en temporada baixa i, a més, és el que ens traslladen els joves d'aquestes illes, ni des del punt de vista ocupacional, ni de formació, ni de mobilitat.

També pensam que aquest text, que, de moment, està com està, i torn a convidar que es mirin amb bons ulls les esmenes que hem presentat, no és suficient per donar resposta a tota aquesta generació. I vull afegir que hi ha temes que són fonamentals i que s'han de tenir en compte en aquesta llei, alguns hi són, en altres també hem incorporat qualche modificació, com és la salut mental, com és l'educació no formal, els problemes d'addicció, la formació laboral, propostes de millora que han quedat registrades, hi són, però nosaltres hem incorporat qualche punt que pensam que és imprescindible.

Així que res més, gràcies per la seva compareixença i, bé, d'aquí a uns minuts tornam a parlar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Font, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Gràcies per la seva assistència, les seves explicacions, siguin benvinguts a aquesta comissió.

Nosaltres, com a MÉS per Menorca, hem presentat un seguit de 62 esmenes, pels pocs que som, hem presentat moltes esmenes. És que no estiguem a favor d'aquesta llei? El contrari, justament, ens interessa i ens interessa moltíssim, però sí que hi ha un parell de qüestions que ens preocupen i, per aquí, aquestes esmenes.

Per una banda, hi ha la qüestió competencial, nosaltres pensam que s'hauria d'invertir l'arquitectura institucional que s'ha posat en aquesta llei i donar més preeminència als consells insulars els quals els posseïdors d'aquesta competència en joventut.

I també és cert que hem fet un replantejament del Consell de la Joventut. I per què ho hem fet? Doncs, perquè ens

preocupa que les veus de Menorca, Eivissa i Formentera no estiguin massa presents en aquest consell de la joventut, perquè pensam que, a més, la principal funció que ha de tenir aquest consell de joventut és precisament representar el jovent de totes i cadascuna d'aquestes illes.

Sí que cert que -insistesc- tenim tot un seguit d'esmenes sobre el Consell de la Joventut, que ara no és el moment, però potser estaria bé que ens poguéssim reunir per acabar d'aclarir i acabar de definir bé i trobar aquests punts de trobada, que segur, segur, que podríem tenir.

Llavors, bàsicament, en aquest sentit, m'agradaria que em digués si vostè considera que és adequat que en el Consell de la Joventut hi hagi més membres, és a dir, que la representació dels consells insulars de cadascuna de les illes tenguí més pes i més presència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font. Contesta el Sr. Roig als diferents grups parlamentaris, Sr. Roig.

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON DEL CONSELL DE LA JOVENTUT DE LES ILLES BALEARS (Pau Roig i Mas):

Bé, intentaré contestar tothom, intentaré contestar totes les preguntes i, de veres, si no contest alguna pregunta és perquè no m'ha donat temps a apuntar-la, no té una altra explicació.

Començaré amb la Sra. Font. Sempre d'acord amb descentralitzar polítiques, sempre d'acord amb tractar la insularitat com el que és, però també creiem hem de centralitzar amb els joves, m'explic: crec que el Consell de la Joventut, en aquest cas insular, ha de ser un espai o corporació pública de base privada o un espai sempre amb una base pública, no només per les qüestions de finançament, -Sr. Fuster, ara entraré a valorar això-, sinó també per les qüestions de reconeixement públic.

Nosaltres parlem des del experiència i em permetran també que els expliqui dues anècdotes: la primera, quan el Consell de la Joventut d'Espanya es va reconstituir, es va dissoldre durant un mes per reconstituir-se al mes següent, va plantejar durant tot l'any anterior una cosa que, un espai, que en va dir *Mesa de Consejos*, una mesa de participació on hi eren tots els consells de la joventut autonòmics i totes les entitats. El Consell de la Joventut d'Andalusia el qual en aquell moment tenia una forma jurídica molt similar al de Balears, d'òrgan col·legiat, va reclamar que el Reglament de règim intern del futur Consell de la Joventut d'Espanya fos molt específic amb què es deixava entrar i què no; i només, al final, el Consell de la Joventut d'Espanya admet consells que siguin corporació pública de base privada, no per res, sinó perquè, al final, qui ha de poder dirigir i qui ha de poder mantenir la independència dels consells són les mateixes entitats, però sense un reconeixement públic no anem enlloc.

I és per això que es va demanar i que es va mantenir que el Consell de la Joventut d'Espanya tingués una posició tan ferma

i un postulat tant -direm- únic. Al final, la corporació pública de base privada és la figura que s'ha trobat més ideal, no només la tenim nosaltres, la té el Consell de la Joventut d'Extremadura, Canàries, València, Espanya. És clar, són molts exemples, els dos exemples d'èxit, tres exemples d'èxit: com són València, Catalunya, Extremadura i Espanya, tenen aquesta forma jurídica, i nosaltres la reclamem com a tal també per això.

I la reclamem per als insulars perquè creiem que tenen prou força i prou entitat com per tenir aquest tractament, així com la reclamem per a les grans ciutats o, com a mínim, les capitals de cada illa, perquè creiem de veres que un consell de la joventut ha de ser un espai de participació real.

I quedam a la seva disposició, tant nosaltres, com la comissió permanent entrant, aprofito per explicar..., si tot va com està previst, el Sr. Aurian Botella serà vocal d'illes, que precisament la seva tasca és fer una mica de *Pepito Grillo*, de recordar a les persones del CJ, que moltes residim a Mallorca, que hi ha altres illes a les quals s'ha de prestar atenció i trobar i participar, i fer partícips a tots els consells insulars i a totes les entitats.

Després, i passant ja a la Sra. Pons, d'El Pi, jo he dit que tenia poc per esmenar perquè al final, per sort, el Consell de la Joventut ha pogut participar de gran part del redactat, no que sigui una llei perfecta, ni molt menys, sinó que nosaltres ja, la nostra visió ha arribat prou, la coneixen prou, i que, al final, quan llegeixes un text cent vegades acabes per no veure on més pot millorar; no dic que sigui una llei perfecta, de fet, apunt gran part de les seves reivindicacions i gran part de les seves esmenes, perquè sí que m'ha semblat interessant aprofundir en la qüestió de la salut mental, per exemple, és una qüestió de la qual els consells de la joventut ara en fan bandera, el Consell de la Joventut d'Espanya té un vocal de salut fent una feïnada en aquest aspecte, i la veritat és que és una qüestió important.

Pas al tema de l'edat, 34 anys o 35. Mirin, si volen, fem com a la Unió Europea o com a Extremadura i donam ajudes a joves fins als 40 anys, perquè la situació i la precarietat arriben als 40 i arriba fins molt més enllà. Al final, si les polítiques de joventut ja són difoses en molts aspectes o si a una persona jove ja li costa emancipar-se, si les difuminem en el temps, encara serà més difícil. Al final augmentar l'edat, no és més que institucionalitzar la precarietat juvenil; augmentar l'edat no és més que enviar un missatge de dir: no és que ho tindràs fotut per anar-te'n de casa fins als 34, fins als 35. I nosaltres el que demanem és, precisament, concentrar aquestes polítiques i que en als 30, que ja és hora, hagi pogut partir de casa, al final aquest és el el missatge.

Per cert, estam molt d'acord amb la qüestió de la triple insularitat, la veritat és que és una cosa que no ens havíem plantejat, però que és molt necessària. Al final nosaltres, en qüestions del programa Erasmus Plus, moltes vegades, per exemple, en El Generador, un espai juvenil a Eivissa, ens deien: no, però feu-hi molta incidència que ells també hi poden participar, perquè els joves d'Eivissa, moltes vegades els queda lluny fins i tot el concepte de Mallorca. No ens podem ni imaginar què és el concepte d'Europa. I al final és una qüestió que per a nosaltres també és cabdal i, bé, per a nosaltres la

política ha de ser amb els joves sempre, perquè els joves som agents implicats, som agents partícips i agents necessaris.

Ara bé, per ordre, Sr. Rodríguez, em sap greu el seu plantejament, com no podria ser d'una altra manera. Per a mi l'opinió dels joves importa, tinguin 12 o 29 anys, al final, crec que una persona jove, sigui quina sigui la seva edat i sigui quina sigui la seva formació té dret a opinar i té dret a ser escoltada, crec que en això no hauríem de tenir cap mena de debat.

Després vull recordar-li, simplement, una qüestió legal, els pares tenen, o les famílies tenen deures sobre els fills, no hi tenen drets i tenen el dret de guarda, tenen el deure de guarda. Els joves, els nens som agents independents per nosaltres mateixos i tenim dret a opinar.

Després, també, segons la darrera enquesta d'usos lingüístics, el 98% de les persones joves entén el català, per tant, crec que parlar de qüestions lingüístiques no és ni el moment, ni és l'espai, simplement, a més, nosaltres, com a Consell de la Joventut, tenim una resolució aprovada que marca que la nostra llengua vehicular és el català. Per tant, poc més a afegir.

Després, simplement, la valoració de l'Institut Balear de la Joventut, Consell de la Joventut, Observatori de la Joventut, etc., Mesa Interdepartamental de Joventut, és que per fer feina es necessiten mans, és que per augmentar l'emancipació de les persones joves que tenen 18 anys, es necessitam mans, es necessitam visions i al final crec que és una qüestió cabdal.

Nosaltres som aquí per representar la joventut, perquè tenim un mandat de l'assemblea, tenim un mandat, a més, per una majoria molt ampla a la nostra assemblea, amb més de 30 entitats i cada entitat té les persones que representen. No només és un mandat democràtic, sinó que és un mandat legal, i per això hem treballat, per això porto dos anys fent feina i, bé, no entraré a cap altra qüestió.

Passant, ja al Sr. Gómez de Ciutadans, la valoració del text global és una mica la que he pogut fer fins ara.

Després, vull dir-li que es nota que vostè ha passat pel Consell de la Joventut, per aquesta menció directa al reglament de règim intern, que moltes vegades és per on ens regim més i per on aconseguim desenvolupar qüestions que sabem que, si haguéssim de negociar amb l'administració, ens costarien una mica més. Al final crec que elevar a rang de llei certes qüestions sempre és necessari, perquè dota una seguretat jurídica i d'una importància jurídica important.

Després, el pla integral de polítiques de joventut, completament d'acord, és una qüestió necessària, i pla integral també vol dir que parli d'habitatge, que parli de salut mental, que parli d'educació, perquè, al final, les persones joves som un col·lectiu, però un col·lectiu amb necessitats diverses i amb qüestions diverses, que esperem que quedin recollides en aquest pla de joventut, i la persona de la futura comissió permanent que s'assegui a la Mesa interdepartamental tindrà una feina molt important i una feina molt necessària, no només

de fiscalitzar, sinó que l'opinió dels joves sigui de veritat escoltada.

Després l'esmena dels 15 anys. Els tècnics, molts no hi estarien d'acord, encara que sigui per una mera qüestió estadística, i és que si vostè intenta entrar a vostès intenten entrar a l'IBESTAT, la joventut comença als 15 anys, ja la mera estadística ho situa així; però sí que és veritat que nosaltres, igual que els tècnics, creiem que no abasta, i no abasta perquè, estic d'acord, parlem d'emancipació, però és que no és que de cop i volta tu aconsegueixes els 16 anys i a partir d'aquí ja es poden començar a fer polítiques d'emancipació o polítiques d'ajuda, sinó que aquesta feina ha de ser prèvia, perquè si comences a fer polítiques d'emancipació, polítiques de prevenció del consum de drogues als 16 anys, has arribat tardíssim, no tard, tardíssim.

I creiem que el missatge que envia la llei, tot i que sí que és veritat que és una mica difosa, que parla que es poden adaptar els rangs tant per dalt, com per baix, no, parlem clar, la joventut mínim hauria de començar als 14 i a partir d'aquí sí que podem avançar.

Després, bé, això dels consells, estic molt d'acord, són de les entitats i per les entitats, sense elles no tenim sentit, sense elles ningú no seria aquí, i al final és això, vull dir, la forma jurídica d'entitat pública de base privada la reclamem com a experiència d'èxit i com a experiència, en el meu cas, de tres anys dintre del consell, vivint com a òrgan col·legiat, però alhora parlant amb les entitats, intentant donar resposta a les seves necessitats, i d'experiència d'èxit, perquè els consells que funcionen, els consells que s'han demostrat potents tenen aquesta entitat i la veiem necessària.

Ara sí pas a vostè, Sr. Fuster, la veritat, espero que la feina en comissió sigui amb aquesta actitud propositiva, amb aquesta actitud de consens i, de veritat espero, i això és un crit a totes les forces polítiques, que la llei de polítiques integrals de joventut surti amb el màxim consens possible, perquè les persones joves som de tots els colors polítics, les persones joves som de totes les entitats i no per una qüestió ideològica deixam de tenir els mateixos problemes d'emancipació, de salut mental o de feina.

Precisament m'ha demanat el top 3 de les preocupacions: habitatge, sortides laborals i salut mental. Salut mental, després de la pandèmia, salut mental, després de tot el que ha passat, crec que és una qüestió cabdal. I en habitatge i sortides laborals, no m'hi detindrà, tenim l'Observatori d'Emancipació que parla a les clares: només un 18% de les persones joves, arrodonint, a més, perquè és el 17,8%, està emancipada.

El 15% d'habitatge públic, no soluciona res per si mateix, solucionen les coses... la llei d'habitatge d'aquesta comunitat autònoma, solucionen les coses... polítiques d'habitatge valentes i polítiques d'habitatge clares i amb una perspectiva ampla, però ajuda. Vull dir, al final, de mica en mica s'omple la pica, i això és una mica més, una mica més del que teníem i una mica important.

Sí, en el plenari del Consell de la Joventut s'aborden els problemes de la joventut, perquè al final són persones joves

que, no només això, sinó que decideixen dedicar tot un dissabte el matí a parlar d'aquestes polítiques, a parlar d'això, molts de cops sense dedicar-los a les seves entitats de base, que són les que els situen allà. I inevitablement el Consell de la Joventut és un ens polític, polític, però no partidista, i crec que és una qüestió important i que han de saber matisar: fer partidisme seria que cada un amb la seva bandera o que cada un amb el seu color reclami una qüestió; fer política és venir avui i asseure, transmetre quina és l'opinió de fins a 30 entitats que formen part del Consell de la Joventut. És una qüestió important, és una qüestió cabdal i és que, al final, des d'un agrupament escolta que reclama més zones d'acampada, fins a unes joventuts polítiques que sí que fan una incidència política més directa, o fins als Joves de Mallorca per la Llengua que treballen pel català, totes les entitats d'allà, d'alguna manera o d'una altra, fem política, el que no farem mai, i si ho hem fet a qualque moment, demanem disculpes, serà partidisme.

Després, la qüestió de la forma jurídica i del control de la despesa, tots els consells se sotmeten a auditories, com no pot ser d'una altra manera; tots els consells estan subjectes a justificar les seves subvencions, i així ha de ser, el que nosaltres reclamem és una gestió més directa i eficaç dels nostres recursos, tenir la capacitat de contractació de tècnics i semblarà una anècdota, però nosaltres tenim una taula plegable que varem haver d'esperar un mes i mig que se'ns autoritzés la despesa i que ens arribés. Amb aquesta situació tu no pots plantejar-te, ni prop fer-hi, fer grans actes o fer grans activitats, perquè d'aquí que t'han autoritzat la despesa, si vols fer una cosa per al 8 de març, l'has de començar a preparar dia 1 de gener; una qüestió que al final costa i que, al final, com he dit, sent una entitat política has de poder donar respostes molt més àgils.

Al final aquesta llei crec que ens ha d'ajudar no només que les joventuts s'associïn sinó a donar veu a totes les persones joves. Bé, això, Sr. Fuster, té la mà estesa del Consell de la Joventut, parlo per mi, però parlo segur per la nova comissió permanent, compti amb nosaltres.

I després, és veritat, Sr. Fernández, varem esmenar el títol de la llei, és una qüestió que ja no recordava, però que és força important perquè és una llei de polítiques de joventut que compta amb les persones joves des del primer moment, perquè la joventut som un subjecte actiu, no només, i qüestió anecdòtica per a les persones joves, la Sra. Marí, del Grup Popular, els dos diputats joves del Partit Socialista justament no ens acompanyen avui, la Sra. Sans, la Sra. Santiago, ja hi ha joves fent política, però és que fem política de moltes altres maneres i una d'aquestes és el Consell de la Joventut.

Al final, m'he deixat separar les lleis, la llei de lleure i la llei de joventut, és una qüestió necessària, és una qüestió important, de vegades no només de missatge, ens desfem per fi d'aquesta idea que a tots i a totes ens sonarà, de *juventud y tiempo libre*, i comencem a parlar que la joventut és molt més que un casal de joves en el poble: la joventut és habitatge, la joventut és emancipació, la joventut és salut mental i precisament aquesta valoració és molt important, precisament crec que és tot un encert, és una llei d'emancipació, és una llei pionera i molt necessària.

Com vostè bé ha dit, aquesta llei ens ha de servir a les persones joves per tenir una vida digna, per poder emancipar-nos, per poder augmentar aquesta taxa del 18% de les persones joves emancipats, que és una bajanada, i per poder començar el nostre projecte vital abans. Crec que el missatge és clar, el Sr. Escrivá, ministre de Seguretat Social, alguna vegada ho ha dit, que potser hauríem de retardar l'edat de jubilació; no, el que hauríem de fer és poder tenir una feina digna als 25, poder tenir una feina digna un cop acabem la nostra formació, i potser així podríem començar a cotitzar abans i no necessitaríem allargar la vida laboral de les persones *sine die*.

Després, una qüestió, és veritat, al Consell de la Joventut d'Espanya, a mode d'anècdota, hi hem participat de manera molt activa, però no hem pogut votar a una sola assemblea, per què? Pel que he explicat abans de la forma jurídica, crec que ja és hora, crec que ja és hora, agraiem al Consell de la Joventut d'Espanya que ens hagi tingut en compte, haver pogut participar de la Mesa de consells i de tots els seus espais, i esperem poder participar-hi d'una manera activa.

Ja per acabar, la qüestió del teixit associatiu, és clar, imaginin una persona a partir de 14 anys, que ja et pots associar, enfrontar-se a tot l'embolic administratiu que implica constituir una associació, redactar uns estatuts, dur-los al registre, etc., i ara, a més, tot es multiplica per dos perquè, a banda de saber constituir una associació, has de saber relacionar-te amb l'administració electrònica. Una de les qüestions molt important i molt necessària que incorpora aquesta llei és tot un acompanyament jurídic i tècnic especialitzat perquè les persones joves puguin constituir associacions d'una manera molt més fàcil, crec que al final és una qüestió important, és una qüestió cabdal, és una qüestió que nosaltres, com a Consell de la Joventut, hem traslladat quan ens ha tocat.

I després, també la qüestió de la insularitat és molt necessària i treballar en polítiques actives per fomentar aquest teixit associatiu; crec que precisament aquesta llei va molt ben encaminada en aquest aspecte perquè assenta les bases del que pot ser una participació juvenil molt més àmplia, molt més consensuada. Fan falta veus de la resta d'illes, inevitablement, i només si es posen facilitats ho aconseguirem.

I després, la forma jurídica per als consells insulars i per als consells locals, ja ho he explicat en certa manera, però és que per a nosaltres és important que els consells de la joventut grossos, els consells de la joventut insulars tinguin aquesta forma jurídica, no només per la nostra pròpia experiència, sinó per la experiència d'altres consells, al final és una gestió molt més directa, una gestió molt més àmplia, i és una gestió que ens facilita força a l'hora de fer feina i ens facilita força en el dia a dia, evidentment sempre des del seguiment de totes les polítiques.

I ja per acabar, Sra. Mayor, res, el Consell de la Joventut enguany compleix 37 anys i ho volem dir ben alt, enguany compleix 37 anys i, tot i la comissió gestora, tot i l'espai en què va trobar-se fora d'un reconeixement públic, que va ser una plataforma, de la qual aquí hi ha persones que varen participar de la redacció dels estatuts, per fi, després de 5 anys, li donem forma jurídica pròpia, per fi, després de 5 anys, el que va néixer

com un decret llei i un òrgan col·legiat podrà tornar a caminar, com va caminar amb el Sr. Gómez, amb el Sr. Caballero, amb la Sra. Carrió i amb tants altres noms que segurament li sonaran, perquè ara formen part i part molt activa de la societat balear.

I després, no entrarem a valorar el pensament d'altres partits polítics, nosaltres no ens creiem necessaris, ens sabem necessaris i necessàries i, de ben segur, si diverses persones haguessin passat pels consells de la joventut, s'haguessin assegut amb entitats que pensaven completament diferent a elles per treure resolucions, per treure posicionaments i en comissions permanents, ara no pensarien com pensen i sabrien el necessari que és trobar-te en aquest espai quan tens 14, 15 o 28 anys, perquè, de veritat, és una escola de vida.

Amb això acabo, aprofito per acomiadar-me com a vicepresident d'aquest espai, ja no puc seguir estatutàriament, també és hora de donar un relleu, no només a Marta i a Aurian sinó a tota la nova comissió permanent. De veritat, estic molt agraït a tots vostès, ens ho han posat molt fàcil, ens han contestat sempre el telèfon i ens han tengut en compte. que és una cosa important. M'acomio jo, no s'acomia el Consell de la Joventut el qual seguirà donant molta guerra i el seguiran tenint molt present.

Moltes gràcies i, com he dit, la joventut és necessària i és necessari que hi sigui en els espais de presa de decisions.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Roig. Qualque grup desitja fer ús del torn de rèplica? Sí?

(*Se sent una veu de fons intel·ligible*)

Vinga idò, n'hi ha prou que em diguin que sí o que no, i jo sabré si és que sí o és que no.

Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Mayor, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MAYOR I ABAD:

Moltes gràcies, Sr. President. Simplement vull agrair, bé, les explicacions que vostè ha fet i la valoració. Trob que, com ha dit el Sr. Fuster, a la seva primera intervenció, trob que la compareixença d'avui tanca el cicle previ al debat parlamentari d'aquesta tramitació de llei de polítiques de joventut, per la qual cosa valorem molt positivament -com sempre-, cada vegada que heu vingut, però més encara, amb la tramitació aquesta de la llei.

Bé, fer el resum, aquesta llei és per a l'emancipació, i amb l'emancipació parlem del món laboral, del món de la formació i del món de l'habitatge, que, pràcticament, és al que està encaminada aquesta llei, evidentment, a part de tota la participació juvenil, que ja hem comentat abans.

Bé, només vull dir que crec que el to del debat és prou serè, trob que trobarem consensos en tota la tramitació de les més de

250 esmenes que estan presentades a aquesta tramitació de llei, comencem el dimarts.

I només una recomanació, Sr. Rodríguez, *léase, por favor, la ley para el martes, porque ya ha dicho dos mentiras: una, no estamos hablando de 14 a 30 años, si no que la ley, de momento, propone de 16 a 30, no de 14 a 16 -14 es una propuesta que ha dicho el Consejo de Juventud y ha explicado que previamente es a los 12-; y otra, solamente el tema de familia, toda la ley, absolutamente toda la ley está basada para un proyecto vital de vida para los jóvenes, un proyecto de vida que puede ser en solitario, un proyecto de vida que puede ser en pareja o un proyecto de vida que puede ser una persona con descendencia. Para eso son núcleos familiares, quizás aquí la diferencia es entender qué es, usted, una familia o qué no. Para nosotros, desde luego, las políticas de juventud son todas integrales, no solamente por tener una familia, a su modo de ver.*

Simplemente era eso, que, por favor, vamos a leer la ley y así podemos tener un debate tranquilo y conciliador. Muchas gracias.

I, després, ja per finalitzar, molt d'encert amb la nova executiva del Consell de Joventut, que hi serà aviat i esperem tenir-los per aquí prest.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mayor. Per part del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Fernández, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I LOMBARDO:

Gràcies, Sr. President. Només agrair les explicacions i l'exposició del Sr. Roig i del Consell de la Joventut de les Illes Balears, que normalment ve a aquesta cambra parlamentària per aclarir també conceptes tan bàsics com que el Consell de la Joventut, evidentment, fa política i no fa partidisme; jo agraeix igualment la pedagogia, tan necessària encara en aquesta cambra parlamentària.

I per aclarir algunes qüestions, jo ja trobava a faltar la paraula "xiringuito" del company Rodríguez, ja feia temps que no la sentia, *yo estoy convencido de que el martes la escucharemos muchas veces más, con lo cual, pues está bien saberlo y ya venir preparado.*

Jo també pens que si volíem parlar de família o d'altres qüestions, podríem haver presentat més esmenes al projecte de llei -que té 265 esmenes- però amb un parell més no hagués passat absolutament res, és clar que supòs que és molt més senzill presentar una esmena a la totalitat, dir que tot està malament i, per tant, la feina acaba aquí, no?

A mi, jo coincidesc que el debat ha tengut el to serè, i jo esper que així sigui durant tota la tramitació parlamentària, però a mi m'agradaria que en el debat de dimarts, al nostre grup parlamentari ens agradaria que en el debat de dimarts, a la

ponència, a la comissió i, en definitiva, durant tota la tramitació parlamentària venguéssim de veres amb el filtre llevat, intentéssim tenir una perspectiva una mica més àmplia, que no sigui tan antiga i tan estigmatitzadora de la joventut, i jo crec que serà molt més interessant; i que intentem ser una mica més empàtics amb el joventut d'aquesta terra d'avui en dia i no continuem criminalitzant-lo, perquè és veritablement vergonyós sentir algunes afirmacions, sobretot en seu parlamentària. Perquè jo, també ho dic, de veres, no acab d'entendre això que, si visc a casa dels pares som jove, però si m'independitz i començ a pagar llum i aigua, no ho som. Jo, de veritat, no l'acab d'entendre tampoc aquesta afirmació.

En qualsevol cas, vull reiterar novament les explicacions, mantenir estesa la mà, com hem fet sempre, ara, durant la tramitació de la llei i amb posterioritat, i també, evidentment, amb la nova Comissió Permanent del Consell de la Joventut de les Illes Balears.

Moltes gràcies per la feina que feu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fernández. Per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Fuster, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Sí molt breu, president. Moltes gràcies, Sr. Roig. Jo li he plantejat tota una sèrie de preguntes, però no volia fer un debat amb vostè, perquè simplement volia conèixer la seva opinió. Hi ha afirmacions que ha fet amb les quals estic d'acord, amb altres afirmacions no hi estic d'acord, però això és fruit de la democràcia que hi ha a les Illes Balears i al nostre país, a Espanya.

Jo, simplement, li agraeix la seva presència avui aquí, i esperem que la llei surti el més consensuada possible. Esper que els partits d'esquerres, ara que són al Govern, posin tot el que han de posar, igual que un govern de centredreta a l'any 2016, ho va fer perquè sortís una llei totalment consensuada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fuster. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Gómez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Efectivament, Sr. Fuster, va ser consensuada i sobretot treballada com s'ha treballat aquesta llei, perquè ens ho han traslladat els consells insulars, entre altres, el consell insular on el Grup Popular i Ciutadans governen, gestionen el govern d'un consell com és el d'Eivissa i, per tant, hi ha hagut aquest consens i hi ha hagut aquests debats i així ens han informat que es feia.

I política? Política, és clar que s'ha fet, l'Assemblea General de les Nacions Unides, en el 79, va declarar que, el 85 -ho

solen fer així, declaren una data i aquesta data sol ser sempre anys, prou anys endavant- l'Any Internacional de la Joventut, i a l'any 85, l'Any Internacional de la Joventut el que pretenia durant aquesta transitorietat és que els estats de la Unió Europea, entre altres coses perquè varen ser els que varen agafar la bandera del que havien de ser les polítiques de joventut a les institucions, que els joves fossin protagonistes, parlem de fa molts d'anys.

I, per tant, el que ha fet un estat de dret, democràtic i de participació és avançar, i tenim uns indicadors ara i uns conceptes diferents, evidentment, les polítiques eren per als joves, i ara són necessàriament, perquè ho marquen les institucions europees en les quals crec que tots, almanco la gran majoria, nosaltres hi creiem i hi participam, marquen la cogovernança, fonamental, i l'apoderament de tots els ciutadans, entre els quals els joves.

I aleshores, quan es creen espais de participació i es reconeixen espais d'interlocució amb l'administració que adrecen polítiques cap a aquests joves, evidentment, el Consell de la Joventut és un d'ells; és un d'ells perquè ja l'European Youth Forum de la Unió Europea el va crear, i el Consell de la Joventut d'Espanya no va esperar l'Any Internacional de la Joventut, el va crear a l'any 83. I sap qui el va crear, qui el va potenciar inicialment? Dues peces fonamentals, però necessàries, que va costar entendre's molt: una, les formacions polítiques, que els seus partits els havien format, per tant, participació política? És clar, i tant! Qualsevol amb intencions partidistes? Sí, i tant! I hi ha llocs foscos i hi ha llocs on el debat i maduresa d'una assemblea ha estat qui l'ha aturat, no l'ha aturat un director general, els política, els partits, el tracte partidista d'un consell joventut, l'han aturat les entitats, o perquè l'han paralytitzat o perquè han fugit a un moment donat.

I som a un escenari de recuperació d'una reivindicació que havia de continuar i per on havia d'anar. I entenem que això és una proposta.

No parla de famílies? Jo li dic una cosa, Sr. Rodríguez, nosaltres hem fet una esmena perquè precisament vàrem trobar que no hi havia una vocalia en aquesta comissió interdepartamental que representés famílies, independentment d'on fos ubicada la direcció general, en aquest cas ara es troba a Infància, Joventut i Família, no hi era i hem fet una esmena, i hem fet una esmena perquè trobàvem que no hi era. Perquè, evidentment que les famílies són necessàries en la participació de qualsevol política pública, faltaria més!, són el nucli essencial i sociològic d'una societat, i hem fet una esmena.

És clar, vostès han fet una esmena a la totalitat, jo no entraré en això que són *vagos* o no són *vagos*, jo entraré a dir-los que tenien una oportunitat que han perdut, que és enriquir el debat, independentment que sabem que hi ha coses amb les quals no estam d'acord. Però si vostès duen el concepte del "xiringuito" aquí i vostès qüestionen les competències, quan són pròpies de la comunitat autònoma la planificació i ordenació, idò tenim un problema, i és que, primer, que no coneixem el funcionament de l'administració, i segon, l'àmbit competencial.

I jo crec que és una oportunitat, m'agradaria que arribàssim a dimarts i vostès haguessin retirat l'esmena a la totalitat, perquè sé ben cert que vostès estarien d'acord amb esmenes per millorar-la i que han presentat diferents grups polítics.

Insistesc, i crec que és una frase important, jo no defens el Consell de la Joventut per haver estat en el Consell de la Joventut i haver presidit el Consell de la Joventut, jo crec en el Consell de la Joventut com a plataforma amb la filosofia que té i que s'ha de tancar quan es desvia d'aquesta filosofia, i no la tancarà l'administració, perquè no hi ha en joc en aquesta llei, ni hi serà a un reglament, perquè contradirà la llei, que sigui l'administració que tanqui el Consell de la Joventut, el tancaran les assemblees; com tancarà qualsevol òrgan de participació, com és la Mesa de la infància.

I crec que és important que el debat el situem en aquest context, i tinguin prou maduresa tant els joves, que la tenen, i no la qüestionem, com són tutelats i manipulats per l'administració, sobretot quan parlem de joves entre 16 i 30 anys, entre altres coses, no només fariem un episodi de demagògia, seria preocupant que creguem des d'aquesta mesa d'aquí, des d'aquesta comissió, a qualsevol partit polític, que s'instrumentalitzen i polititzen les associacions o els joves mateixos.

Així com de la mateixa manera que reben subvencions qualsevol associació esportiva, qualsevol associació de veïns o qualsevol tipus de la societat civil que, lògicament, reben ajuda de l'administració per funcionar, entre altres coses, perquè tenen externalitzats la mateixa administració molts de serveis, per això reben ajudes. Això no és manipular, això no és instrumentalitzar i això no és condicionar ni el debat ni el posicionament de cap col·lectiu, entre els quals els joves.

Gràcies de bell nou, entenc que és important que vostès siguin aquí sovint, per això hem ficat a la llei el protagonisme i la presència dels informes del Consell de la Joventut envers les polítiques de joventut. Nosaltres li hem volgut donar aquest caire institucional que pertoca, però no protocol·lari només, sinó institucional, que vengui al Parlament a retre comptes el Consell de la Joventut, de l'any de la joventut dins cada exercici de cada legislatura.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua, el Sr. Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Con toda brevedad lo voy a intentar.

A ver, Sra. Mayor, familia: "Grupo de personas emparentadas entre sí que viven juntas, o conjunto de ascendientes, descendientes, colaterales y afines a un linaje". Eso es una familia, lo pienso yo y lo piensa la Real Academia

de la Lengua Española, usted puede tener, por supuesto, yo lo respeto, cualquier otro criterio.

Por supuesto que me he leído la ley, por supuesto que me la he leído, Sra. Mayor, se lo puedo asegurar, por eso nos oponemos a ella y por eso no vamos a presentar enmiendas, porque consideramos que -creo que la ley tiene 104 artículos-, tendríamos que presentar 104 enmiendas y enmendar todos los artículos, corregir toda la exposición de motivos. No nos corresponde, como oposición, a nosotros legislar, el día que gobernemos, pues lógicamente, cambiaremos esta ley, la modificaremos, o la derogaremos, si es el caso.

Y no discuto, por supuesto, las competencias que tiene en materia de juventud esta comunidad autónoma, están recogidas en el Estatuto de Autonomía, que recuerdo que, cuando yo tomé posesión de mi cargo, juré respetar, y nosotros respetamos el Estatuto de Autonomía. ¿Aspiramos a cambiarlo? Por supuesto, pero eso no quiere decir que no lo respetemos en su totalidad, tal y como actualmente está definido y conformado, nosotros somos un partido que siempre, siempre, siempre actúa y va a actuar en el marco de la legalidad, no como otros, nosotros así lo vamos a hacer.

Y que sea competencia de la comunidad. no quiere decir que tengamos que crear un consejo de la juventud, se pueden desarrollar políticas de la juventud sin necesidad de crear un nuevo chiringuito, que acabará siendo lo que acaba siendo siempre, un trampolín para los jóvenes cachorros de algunos partidos políticos y demás.

Y, Sr. Fernández, yo no he dicho que los jóvenes, mientras vivan en casa de sus padres sean jóvenes y el día que pongan un pie fuera, yo he dicho que los jóvenes que no tienen que pagar su manutención, ni el recibo de la luz, ni tienen ninguna responsabilidad, es muy difícil que opinen sobre ciertos temas, porque aquí, también en esta ley se habla mucho de derechos, de que la juventud ha de intervenir en la redacción de leyes, que les afectan, etc., y lo de la cultura del esfuerzo y el compromiso lo saldan en como cualquier otro ciudadano tiene que atenerse a la legalidad vigente y a las normas de convivencia, y punto pelota y vamos a otra cosa. Y ustedes niegan una y otra vez la cultura del esfuerzo, el compromiso.

Ya digo, que opine sobre las energías sostenibles y todo el problema que tenemos ahora, el día que tenga que pagar ese joven, que seguirá siéndolo, en el momento en que se emancipe, si está dentro del rango de edad que ustedes acotan, entonces podrá opinar, podrá decir: ¡jolines, el recibo de la luz!, pero, mientras tanto, opinar de ciertos asuntos evidentemente no, y me da lo mismo que sea de 14 o de 16, porque le puedo asegurar que yo en mi casa, donde sí tengo hijos adolescentes, no hago asambleas plenarias para decidir si tienen o no tienen que estudiar matemáticas, que es lo que acabaremos haciendo, como a ustedes les dejemos seguir legislando en estas materias.

Porque le aseguro, Sr. Fernández, que no se deje usted engañar ni por mi calvicie, ni por mis canas, yo en algún momento de mi vida fui joven, pero, recordando al gran Bernard Shaw: "La juventud es una enfermedad que, afortunadamente, se cura con la edad".

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, la Sra. Pons, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Roig, moltíssimes gràcies per aquesta compareixença.

Sort als nous que agafen el relleu i esperem que amb el mateix compromís que hem vist i hem escoltat amb les seves paraules.

Simplement vull recordar que nosaltres apostam per aquesta franja d'edat fins als 35, ja he dit per què, perquè és necessari que així sigui, perquè, malgrat les seves argumentacions, nosaltres insistim i mantindrem aquesta esmena, perquè creiem que una cosa és el missatge que es llança, però la realitat, com deia, és negativa: el 20% d'habitatge per als joves, la triple insularitat, les polítiques de salut mental, d'educació no formal, de formació laboral, de problemes d'addicció, que estan directament relacionades amb la salut mental, de fet, creiem que l'addicció és un és un problema de salut mental, al final; que es consideri com a factor de vulnerabilitat entre el jovent la condició d'estudiant.

El finançament, molt important, perquè aquesta llei es pugui aplicar.

I vull tornar agrair de tot cor a Joves per les Illes la implicació que han tengut, la il·lusió que hi han posat, el desig que aquesta llei es pugui millorar i mitjançant aquesta gran col·laboració que han tengut amb El Pi Proposta per les Illes a l'hora d'elaborar aquestes 30 esmenes les quals lluitarem amb passió perquè s'incorporin a aquest projecte de llei de joventut.

Sr. Fernández, només vull dir-li una cosa, ja sé que no puc parlar diputats, però, bé, ho diré en veu alta, jo també estic d'acord, que, bé, que no entenc el concepte, si visc a ca nostra som jove i si estic emancipat no. De fet, jo fa molts d'anys que visc fora de ca nostra, de ca els meus pares i encara som jove.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons, ens passa el mateix, sobretot això de guapo.

(Remor de veus i algunes rialles)

Per part del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Font, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Seré molt breu, només vull agrair la seva presència, les seves explicacions i la seva feina. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Borràs, ai!, sí, Sr. Borràs, perdoni, Sr. Roig, duim moltes d'hores ja aquí dins, si vol...

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON DEL CONSELL DE LA JOVENTUT DE LES ILLES BALEARS (Pau Roig i Mas):

Bé, com a conclusió, res, esper que l'esperit que es viu ara es mantengui a l'hora de negociar la llei. I res, moltes gràcies, sort i encerts a les noves companyes que agafaran la comissió permanent, que esper que ben prest asseguin aquí, perquè serà la millor notícia per al Consell de la Joventut.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Idò, no queda res més que agrair aquesta possibilitat que hem tengut de conèixer de primera mà aquesta perspectiva des del Consell de la Joventut, i agrair-los, una vegada més, la seva visita aquí.

Molta sort a la nova directiva i esper que d'aquí a què acabi la legislatura, puguin tornar a aquesta casa, que evidentment també és ca seva.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
